

РЕШЕНИЕ

№ 191

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 15.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радеав, като разгледа дело номер **10649** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалбата на М. Р. Г. от [населено място], срещу Решение № 5/27.10.2022 година на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. в частта, с която е отказан достъп до обществена информация по т. 10 от Заявление с вх. № 9569/14.10.2022 година.

Жалбоподателката твърди, че решението, в оспорената част, е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че решението, в обжалваната част е немотивирано, както и че не са налице предпоставките по чл. 17, ал. 3, вр. ал. 2, чл. 13, ал. 2, т. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението в обжалваната част и да върне преписката по заявлението на административния орган с указания за предоставяне на исканата информация по т. 10.

В съдебно заседание жалбоподателката, лично и чрез процесуален представител, поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. Твърди, че исканата информация няма самостоятелно значение по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ. Отделно от това твърди, че при липсата на съгласие от страна на Общинско предприятие „Екоравновесие“ за предоставяне на протоколите по чл. 137, ал. 2 от Закона за

ветеринарномедицинската дейност, са налице предпоставките по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заявление с вх. № 9569/14.10.2022 година жалбоподателката е поискала предоставяне на протоколите на комисиите, назначени от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. по чл. 137, ал. 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

С Решение № 5/27.10.2022 година Директорът на Областна дирекция по безопасност на храните – С. е отказал предоставянето на протоколите. За да постанови този резултат органът е приел, че информацията засяга интересите на трето лице, което е отказало предоставянето и. Отделно от това е приел, че исканата информация няма самостоятелно значение, тъй като е свързана с оперативната подготовка на актовете на органа.

Решението не е връчено на жалбоподателката, поради което съдът приема, че подадената жалба е допустима за разглеждане.

Оспореният в настоящото производство отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ, е издаден от компетентен административен орган – Директорът на Областна дирекция по безопасност на храните – С., арг. чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Видно от подаденото от оспорващата заявление, същото отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1, т.т. 1, 2 и 4 от ЗДОИ за съдържание.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ. Легално определение на понятието обществена информация е дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация представлява сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, арг. чл. 9 от ЗДОИ. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, арг. чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, арг. чл. 11 от ЗДОИ. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

Съдът намира, че поисканата информация по т. 10 от Заявлението следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на Областна дирекция по безопасност на храните - С.. Документите по чл. 137, ал. 2 Закона за ветеринарномедицинската

дейност, са част от процедурата по издаване на удостоверение за регистрация на животновъден обект и касаят оперативната подготовка по издаване на административния акт. С исканата информация се цели яснота за състава на комисията и нейното становище за регистрация на обекта.

Достъпът до служебна информация е свободен с изключение на случаите, изрично посочени в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, предвиждащи възможност за ограничаване на достъпа, когато служебната информация е свързана с оперативна подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение, а също и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи и предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения свързани с тях.

За да е налице хипотезата на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, за постановяване на отказ не е достатъчно информацията да е подготвителна и да няма самостоятелно значение, но е необходимо и да не е налице надделяващ обществен интерес. Следователно, постановяването на отказ за предоставяне достъп до поискана обществена информация, на основание този текст от закона, следва да е надлежно мотивиран, освен с излагането на фактически съображения за наличието на обстоятелства по чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, но и тези обстоятелства да бъдат съотнесени към обществения интерес от достъп до тази информация, като се държи сметка за понятието „надделяващ обществен интерес“ дадено в § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ и въведената с § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ оборима презумпция за наличието на такъв.

В конкретният случай, в оспореното решение липсват изложени мотиви относно това налице ли е или не надделяващ обществен интерес от предоставяне на исканата информация, като административният орган изрично е посочил, че отказът в този случай е по целесъобразност. По този начин се препятства извършването на преценка за наличие на такива интереси, съответно доколкото се налага ограничаване на правото на свободен достъп до обществена информация. Доколкото разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ не поставя условие тази преценка да бъде извършена само при позоваване на наличието на такъв интерес от страна на заявителя и предвид задължението на органа да постанови акта си при спазване на задължението си по чл. 35 от АПК, то за административния орган е налице задължение да обсъди липсата и наличието на надделяващ обществен интерес независимо дали заявителят се е позовал на цитирания текст. Липсата на конкретно изложени фактически основания, които да са съотносими към посоченото правно основание за издаване на административния акт, води до извод за наличие на основание за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК.

Отделно от това ограничението по ал. 2 на чл. 13 от ЗДОИ не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на информацията, арг. чл. 13, ал. 3 от ЗДОИ. Видно от представеното Удостоверение, обектът е регистриран през 2012 година, поради което ограничението по чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ не е налице.

В противоречие със закона е и мотива за отказ, обоснован с чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. По силата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, при отказ на засегнатото лице, органът следва да предостави информацията в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице и в противоречие с условието за надделяващ обществен интерес, предвидено в нормата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Анализът на последната норма налага извода, че липсата на съгласие на засегнатото лице за предоставяне на информация не е абсолютно и достатъчно основание за отказ да се предостави достъп до исканите сведения, а зависи и от отсъствието на надделяващ

обществен интерес. Законът сам предвижда изключение от този общ принцип с разпоредбата на чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ, съгласно която задължението за предоставяне на информацията остава, ако е налице „надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ“. Както бе споменато вече, такъв интерес се предполага до доказване на противното в случаите на § 1, т. 5, б. „б“ и „в“ от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ - когато исканата информация улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения и гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3. Съгласно чл. 137, ал. 1 и 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност удостоверението за регистрация на животновъден обект се издава от Директора на съответната О. дирекция по безопасност на храните, който назначава комисия, която извършва проверка за съответствието на обекта с ветеринарномедицинските изисквания за отглеждане на животни и хуманно отношение към тях и предоставя становище с предложение за регистрация или отказ. При положение, че удостоверението за регистрация на животновъден обект се издава от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните - С., който е субект по чл. 3 от ЗДОИ, а законът въвежда оборимата презумпция за наличен надделяващ обществен интерес, Директорът на Областна дирекция по безопасност на храните - С., е длъжен да предостави информацията или да установи липсата на надделяващ обществен интерес. В случая релевантни мотиви за липса на надделяващ интерес в решението на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните - софия, върху когото лежи доказателствената тежест да обори законовата презумпция, липсват, т. е. решението за отказ не е мотивирано с относимите фактически обстоятелства.

Отделно от това търсената информация не засяга интересите на Общинското предприятие „Екоравновесие“, тъй като касае процедурата по регистрация, а не търговската дейност на лицето.

Отделно от това общинското предприятие, като форма за осъществяване на самостоятелна дейност от общината, има определена икономическа и правна самостоятелност, но то е част от общинската администрация и не е юридическо лице, арг. чл. 53 от Закона за общинската собственост.

По изложените съображения, оспореното решение следва да се отмени в частта му, с която е отказано предоставяне на документите, послужили за регистрацията на животновъден обект № 397/02.11.2012 година, находящ се в [населено място], [община], стопанисван от Общинско предприятие „Екоравновесие“.

Жалбоподателката не е претендирала присъждане на разноси, поради което такива не се присъждат.

Водим горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 и чл. 173, ал. 3 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5/27.10.2022 година на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. в частта, с която е отказан достъп до обществена информация по т. 10 от Заявление с вх. № 9569/14.10.2022 година по жалбата на М. Р. Г. от [населено място], [улица] ВРЪЩА преписката на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. за произнасяне, съобразно дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14 дневен

срок от влизане в сила на решението.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ :